

نقش اکوتوریسم در توسعه پایدار روستایی

زهرا کاظمی^۱، فاطمه کاظمی اسکری^۲، حمید برقی^۳، سید هدایت اله نوری^۴

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی گردشگری، دانشگاه اصفهان

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه شیراز

۳- استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه اصفهان

۴- استادیار گروه برنامه ریزی روستایی دانشگاه اصفهان

Kazemi_z1370@yahoo.com

گردشگری روستایی به مثابه یکی از مردمی ترین اشکال گردشگری، می تواند از یک سو منجر به رشد اقتصادی و تنوع فعالیت های روستایی شود و از سوی دیگر منجر به ایجاد اشتغال و بالا بردن سطح درآمد روستائیان کمک می کند و بدین ترتیب فرصتی برای توسعه همه جانبه فراهم می آورد. هدف توسعه پایدار روستایی گسترش امکانات و بهبود شرایط زندگی نسل کنونی است و نسل آتی اقلشار آسیب پذیر روستایی است و اکوتوریسم با ظرفیت هایی که دارد می تواند به عنوان راهکارهای اساسی در توسعه پایدار روستایی مطرح شود. یکی از راهکارهای اساسی برای توسعه پایدار مناطق روستایی توجه به اکوتوریسم به هدف خارج کردن روستاها از انزوا می باشد. اکوتوریسم رویکردی جدیدی در توسعه روستایی است که می تواند علاوه بر رشد اقتصادی، امکان حفظ محیط زیست روستایی و تقویت منظر بومی را فراهم می کند. هدف این مطالعه نقش اکوتوریسم در توسعه پایدار روستایی است که روش تحقیق به شیوه کتابخانه ای و با استفاده از پایگاه های اینترنتی و تحلیل داده ها با استفاده از روش تحلیلی و توصیفی صورت گرفته است. نتایج تحقیق حاکی از تأثیر اکوتوریسم از حیث رشد اقتصادی، ایجاد تنوع در اشتغال، توسعه فرهنگی- اجتماعی جوامع روستایی و جلوگیری از مهاجرت روستائیان است. از این رو توجه به اکوتوریسم به عنوان راهکاری جهت حفاظت و نگهداری از منابع طبیعی اجتناب ناپذیر خواهد بود.

کلمات کلیدی: اکوتوریسم، توسعه پایدار، توسعه روستایی.